

În atenția abonaților la ziarul "BURSA"

Dacă sunteți abonați la ziarul "BURSA" și nu ați primit ziarul, vă rugăm să ne contactați la nr. de telefon: 021.311.22.36/37 sau la adresa de e-mail: abonamente@bursa.ro.

DEPARTAMENTUL DIFUZARE "BURSA"

■ Bute, sac de box într-o afacere politico-financiară
PAGINA 2

■ ANI: Lucia Hossu Longin - nouă luni în incompatibilitate
PAGINA 3

■ Siderurgia "crapă" la suduri
PAGINA 4

■ Brokerii: "Rezultatele Erste Bank sunt satisfăcătoare"
PAGINA 5

GRAM AUR = 192,9329 RON

FRANC ELVEȚIAN = 3,7541 RON

EURO = 4,5370 RON

DOLAR = 3,5023 RON

EXCLUSIVITATE

Remus Vulpescu: "M-am opus de trei ori lichidării participației statului la Petrom"

● "Aș vrea să intru cu bisturiul, la «Transelectrica»" ● "În încercarea de a nu se implementa management privat, este greu să eșuezi"

Remus Vulpescu, fostul șef al OPSPI, în prezent consilier al ministrului Economiei, Daniel Chițoiu, a avut amabilitatea să ne facă o vizită în redacție și să ne răspundă la cât mai multe întrebări despre scurta activitate de cinci luni petrecută ca șef al OPSPI.

Interviul a durat peste patru ore și a abordat teme precum privatizarea eșuată a Oltechim, managementul privat, situația resurselor energetice, insolvența Hidroelectrica și relația cu Franklin Templeton.

Dacă în prima parte, am reprodus opiniile domniei sale cu privire la privatizarea eșuată a Oltechim, în a doua parte vor aborda subiecte precum managementul privat, insolvența Hidroelectrica sau resursele energetice ale țării. Vă invităm să citiți interviul "spumos", în stilul consacrat domnului Vulpescu.

Reporter: Domnule Remus Vulpescu, mai sunteți sau nu șef la OPSPI? Ați declarat, recent, că nu știți dacă ministrul Economiei, Daniel Chițoiu, v-a acceptat demisia.

Remus Vulpescu: Nu mai sunt șef la OPSPI. Eu am demisionat de la OPSPI, iar demisia a fost publicată în presă.

Recent, într-o dezbateră televizată destul de aprinsă, am anunțat că nu mi s-a adus, pe cale oficială, la cunoștință dacă ministrul a acceptat sau nu demisia mea.

Demisia este un act unilateral de voință. Însă demisia, care atrage eliberarea de niște responsabilități, chiar dacă nu este obligatoriu, juri-

dic, să fie acceptată înainte să producă efecte, se face printr-o înțelegere, pe bazele unei discuții, pentru că acele responsabilități nu trebuie să rămână în aer.

Reporter: Nu mergeți acolo la lucru?

Remus Vulpescu: Merg în Ministerul Economiei la lucru.

Reporter: Pe ce funcție?

Remus Vulpescu: Sunt consilier al ministrului Economiei.

Reporter: Vi s-au oferit sau ați dorit o funcție în AVAS?

Remus Vulpescu: Nu mi-a oferit cineva, în măsură să îmi facă o asemenea propunere, o funcție în AVAS și nu este o discuție de actualitate.

Reporter: Cu ce anume îl consiliați pe domnul ministru Chițoiu? De ce probleme vă ocupați?

Remus Vulpescu: Încerc să prioritizez între multiplele probleme pe care le-am găsit în sfera de compe-

tență a Ministerului Economiei. Îl

consilier pe domnul ministru atunci când dorește, în probleme pe care dumnealui mi le indică și în care eu consider că pot avea o părere utilă. Aceste probleme țin de administrarea companiilor, înțelegând prin acest lucru și activitatea ministerului în calitate de acționar majoritar sau unic la societățile de stat și înțelegând, totodată, diverse moduri în care pot fi declanșate niște efecte benefice pe termen lung în economia națională, prin măsuri punctuale cum ar fi, de exemplu, managementul profesionist. Managementul profesionist este, de departe, modalitatea preferabilă pentru ca statul să nu mai piardă sau să aibă mai mult de câștigat din propriile lui companii.

Reporter: Ce criterii de performanță există pentru acești manageri privați?

Remus Vulpescu: Forma în care statul a făcut management, în ultimii 20 de ani, este perversă, în care afirmația "compania X a făcut profit" poate fi corectă, adevărată, însă profitul pe care l-a făcut este o mică parte din cel pe care putea și trebuia să îl

facă.

Întrebarea este cine ne spune care este potențialul. Auditorul nu se poate pronunța. Soluția este să ai management profesionist. Statul trebuie să își asume un comportament normal de acționar majoritar, adică să încheie dividend cât mai mari. Până acum, statul a intervenit în fel și chip în activitatea companiilor.

Reporter: Management privat înseamnă că statul dă directorilor o listă de criterii de performanță și, dacă nu le îndeplinește, îi schimbă.

Remus Vulpescu: Da.

Reporter: Dar acest lucru poate să facă și cu managerii în funcție.

Remus Vulpescu: Nu. Pentru că sunt puțini manageri în funcție capabili să vină cu un plan de afaceri coerent pentru companie. Întotdeauna planul de afaceri trebuie negociat între manager și acționar pentru că acționarul cere mai multă performanță și managementul oferă ce poate compania să realizeze.

REDACȚIA BURSA

(continuare în pagina 13)

Journal de criza

Angajații din sectorul public al UE fac apel la grevă

Sindicatul principal care reprezintă angajații din sectorul public al Uniunii Europene au făcut apel la declanșarea unei greve în 8 noiembrie, ca protest față de retrucarea personalului și a cheltuielilor din anumite state membre ale zonei euro - măsuri prevăzute pentru intervalul 2014 - 2020.

Șomaj peste așteptări în Germania

Numărul șomerilor din Germania a depășit așteptările analiștilor în octombrie, pe fondul crizei din zona euro.

Potrivit Agenției Federale de Muncă, numărul persoanelor fără loc de muncă a avansat cu 20.000 în octombrie, la 2,94 milioane. Economiiștii anticipau un plus de 10.000 de șomeri.

Rata ajustată a șomajului s-a menținut la 6,9% luna aceasta, nivel atins în septembrie după ce, în august, a fost de 6,8%.

Economia Spaniei continuă să scadă

Produsul Intern Brut al Spaniei a scăzut, în perioada iulie-septembrie 2012, pentru al cincilea trimestru consecutiv, pe fondul problemelor financiare ale țării.

Institutul Național de Statistică de la Madrid a informat că PIB-ul Spaniei a înregistrat un declin de 0,3% în trimestrul al treilea, comparativ cu trimestrul precedent, când scăzuse cu 0,4%. În ritm anual, economia spaniolă a înregistrat o contracție de 1,6%, în timp ce analiștii preconizau un declin de 1,7%.

Tra, la, la/Transelectrica

Am să vă spun, copii, povestea unui ciobănaș. A unui ciobănaș, Tralala.

La, laa, la...
Nu îmi mai amintesc versurile originale. Ceea ce urmează îmi închipui că sunt versurile originale, dar s-ar putea să greșesc. Îmi avertizez cititorii să nu confunde textul de mai jos și să nu creadă nicicum că ar fi un articol bazat pe informație documentară.

Nu, nu este un articol, nici măcar din specia pamfletului. Astea sunt versurile care-mi vin în minte, la un cântec pe care l-am uitat. Nu înțeleg ca legătură are povestea unui ciobănaș cu povestea Transelectrica - mintea îmi joacă feste. Nu pricep de ce Tralala, La, laa, la, sugerează PDL, USL, PC, PSD, Crin Antonescu, Dan Voiculescu, Traian Băsescu, Victor Ponta și alți Tralala mai mici, din partidele lor.

Dacă am greșit versurile, îi cer scuze poetului. Nu uitați, este doar un cântec. Nimic adevărat.

Transportatorul național de electricitate, Transelectrica SA, pare că trece, în aceste zile, prin chinul sfâșietoarelor lupte între partide, care se bat pe funcții cu greutate, potrivit unor surse din companie.

Mai mulți "ciobănași", vorba cântecului, de la toate partidele se

luptă să preia conducerea Transelectrica și se pare că astăzi își vor impune directorii în companie, într-o ședință de Consiliu de Administrație.

De săptămâna trecută, compania are un nou director general, în persoana lui Andrei Gabriel Benghea Malăieș, care, spun sursele noastre, ar fi susținut de Franklin Templeton, Administratorul Fondului Proprietate, dar și de PSD. La numirea domnului Benghea ar fi contribuit, după cum se vorbește prin Transelectrica, Marian Mateescu - director de direcție în companie (căpitan SPP și fost șef de cabinet al lui Ionuț Popescu, pe vremea când acesta era ministru de Finanțe), dar și de actualul director general adjunct, Corneliu Ene, care se spune că schimbă macazul după cum bate vântul. Benghea a lucrat în Ministerul Finanțelor atât pe vremea lui Ionuț Popescu, cât și pe vremea lui Sebastian Vlădescu.

Mai mult decât atât, prin Transelectrica se spune că Gheorghe Seculici (omul PDL-ului rămas în companie) ar fi dat mandat PNL-istului Dumitru Pirvulescu (omul ministrului Chițoiu în CA) să susțină modificările din conducerea companiei. (Deja ne doare capul!...)

A.T.

(continuare în pagina 6)

O DATĂ LA UN SECOL

Uraganul Sandy închide bursa newyorkeză

● New York-ul a rămas în beznă ● Transportul subteran - distrus, porturile nu au funcționat ● Bursele și băncile au fost închise ● Pagubele economice ale uraganului Sandy, estimate la 20 miliarde dolari

Uraganul Sandy a închis atât bursa din New York, cât și Parcul Bryant din Manhattan.

Președintele SUA, Barack Obama, a decretat, ieri, stare de dezastru major în New York și New Jersey, în urma pagu-

New York sunt Bronx, Kings, Nassau, New York, Richmond, Suffolk și Queens, potrivit unui comunicat al Casei Albe. În New Jersey au fost pagube majore în Atlantic, Cape May, Essex, Hudson, Middlesex, Monmouth, Ocean și Union. Toate aceste zone pot avea toate la fondurile federale.

"Ajutorul financiar poate include subvenții pentru o locuință temporară și reparări la domiciliu, împrumuturi cu dobânzi reduse pentru acoperirea pierderilor imobiliare neasigurate, precum și alte programe pentru sprijinul persoanelor fizice și al deținătorilor de afaceri, în vederea recuperării după efectele dezastrului", a precizat administrația SUA.

ALINA VASIESCU

(continuare în pagina 14)

Este Viena amenințată de spectrul Creditanstalt?

Maria Fektor, ministrul de Finanțe al Austriei

Creditanstalt era cea mai mare bancă din Austria la începutul anilor '30. Banca a fost fondată în 1855 sub numele "K. k. priv. Österreichische Credit-Anstalt

für Handel und Gewerbe" de către familia Rothschild, conform datelor din Wikipedia.

Privilegiul său imperial, de care s-a bucurat de la înființare, nu a fost suficient pentru evitarea falimentului. Banca a fost salvată, în cele din urmă, de către Banca Națională a Austriei, iar după Al Doilea Război Mondial a fost naționa-

lizată. Abia în 1997 statul austriac a vândut acțiunile sale către Banca Austria, iar noua entitate financiară s-a numit Bank Austria Creditanstalt.

devenit ulterior subsidiară a grupului german HypoVereinsbank, care face parte, în prezent, din conglomeratul UniCredit.

"Principalul eveniment care a condus la falimentele bancare din perioada Marii Depresii nu a fost crash-ul din 1929, ci criza financiară din cauza Creditanstalt", scriu în 2010 analiștii de la Variant Perception, o firmă de consultanță macroeconomică din Statele Unite. Aceștia avertizau că "falimentele suverane urmează unei crize bancare cu o întârziere de doi sau trei ani" și își sfătuiți clienții să se pregătească pentru un nou eveniment de tipul Creditanstalt.

Cu mult înainte de intrarea Creditanstalt în enciclopedia falimentelor bancare, Ludwig von Mises a prognosticat prăbușirea băncii pornind de la teoria ciclurilor economice a Școlii Austriece. Banca centrală a Austriei a căutat, în zadar, să o susțină prin injeții de lichiditate, în timp ce adevărata problemă era una de solvabilitate.

"Mark Twain spunea odată că "istoria nu se repetă, dar adesea rimează". Nu și în cazul istoriei bancare, unde evenimentele se pare că au loc după exact același calendar.

Într-un articol de la BIS (n.a. Bank for International Settlements), tot din 2010, se arată că "Banca Națională a Austriei stă despre dificultățile Creditanstalt

de mult timp, oferindu-i susținere financiară secerată încă din 1929". Este posibilă o repetare a scenariului din anii '30, având în vedere că băncile centrale trebuie nelimitat, în numele susținerii necondiționate a instituțiilor financiare și a guvernelor, împrumutate strâns într-un cerc vicios insolubil și insolubil?

"Successul" luptei antierizice de până acum ne face să credem că răspunsul este afirmativ. Oare de unde va porni tăvălugul? Este posibil ca tot din Austria, sau "sprintul" Greciei și Spaniei este prea puternic pentru a fi măcar egalat?

CĂLIN RECHEA

(continuare în pagina 14)

